

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Β' - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2003 - Άριθ. Φύλλου 14

Έπ' ευκαιρία τῶν ὀνομαστηρίων τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου μας
ΕΝΑ ΘΕΜΑ-ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Στις 21 Ὀκτωβρίου, ἑορτὴ τοῦ ὁσίου Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ, ἔχει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ἡ ἐνορία μας καὶ τὸ περιοδικό της τοῦ εὐχόμεστε μὲ σεβασμό, υἱκὴ ἀγάπη καὶ παιδικὴ ἀπλότητα, πολλὰ καὶ καρποφόρα τὰ ἔτη τῆς πολυμόχθου διακονίας του.

Ἴδιαιτέρως φέτος αἰσθανόμαστε τὴν ἀνάγκη νὰ τοῦ ἐκφράσουμε τὴν συμπαράστασή μας καὶ τὶς ὀλόθερμες εὐχές μας γιὰ τὴν εὐόδωση τῶν προσπαθειῶν του γιὰ τὴν ἐδραίωση καὶ κατοχύρωση τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐνὸς ἀγῶνος ποὺ ἔγινε περίπλοκος γιὰτι κάποιοι θέλησαν νὰ πλήξουν τὸν Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ ἰδιοτελεῖς τους σκοπούς, ἀδιαφορῶντας γιὰ τὸ ὅτι μὲ τὴν στάση τους αὐτή, παίζουν “κορῶνα-γράμματα” τὴν ἀνεξαρτησία καὶ αὐτοτέλεια τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ θέμα εἶναι τεράστιο, οἱ πληγὲς ἔχουν πολ-
λαπλασιασθεῖ καὶ ἂν δὲν ἐνημερωθοῦν σωστὰ καὶ ἀπροκατάληπτα οἱ πιστοί, τότε ἡ σύγχυση θὰ ἐδραίωση τὴν πλάνη, ποὺ ἔχουν μερικοί, ὅτι, δηλαδή, τὸ ὄλο ζήτημα δημιουργήθηκε τάχα ἀπὸ τὴν ἐξουσιαστικὴ διάθεση τοῦ οἰακο-
στρόφου τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. **(Συνέχεια στὴν ἐπόμενη σελίδα)**

Ἡ μνήμη εἶναι ταυτόσημη μετὰ τὴν ὑπαρξιν

ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΥΠΑΡΞΗ

Ἡ φράση «αἰωνία ἡ μνήμη», ποὺ ἀπευθύνουμε ὡς εὐχή ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, ἐκφράζει τὴν πεποίθησιν ποὺ ἀποκτήσαμε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μας, ὅτι, δηλαδή, ἡ ὄντως Ζωὴ καὶ ὑπαρξιν, ἡ ὑπόστασίς μας, ἐξασφαλίζεται μόνο ὅταν ριζωθοῦμε στὴν μνήμη τοῦ Θεοῦ.

Ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς θυμᾶται, σημαίνει πὼς μᾶς ἀναγνωρίζει παιδιὰ Του καὶ αὐτὸ συμβαίνει, ὅταν καὶ μεῖς φροντίζουμε νὰ μὴ γίνουμε «ἀγνώριστοι» μετὰ τὴν κακὴ λειτουργία τοῦ ἑαυτοῦ μας.

Φυσικά, ὁ Θεὸς δὲν χάνει ποτὲ τὴ μνήμη Του, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ πλάσμα Του ὅταν αὐτὸ γίνεται «ἀγνώριστο» ἀπὸ τὴν φθορὰ καὶ τὴ σήψη τῆς αὐθαίρετης ζωῆς.

Τελικά, ὅπως χειραγωγεῖ τὴ σκέψιν μας ἡ Θεολογία, ἡ μνήμη εἶναι **ταυτόσημη μετὰ τὴν ὑπαρξιν**, ἀφοῦ γιὰ νὰ ὑπάρχομε πρέπει καὶ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς θυμᾶται καὶ ἐμεῖς νὰ Τὸν θυμόμαστε κάθε στιγμῇ. Καὶ Αὐτὸν καὶ τὰ Λόγια Του.

Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γιὰτὶ ὅλη μας ἡ ψυχὴ καὶ ἡ διάθεσίς της, ὅλο μας τὸ εἶναι, ἔχει νὰ κἀνῃ μετὰ τὴ μνήμη. Μνήμη τῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἄλλων πρὸς ἐμᾶς, μνήμη τῶν γεγονότων τῆς ζωῆς μας, μνήμη τῶν τοποθεσιῶν, ποὺ ἐπισκεφθήκαμε, μνήμη τῆς κάθε χαρᾶς καὶ κάθε θλίψης μας, μνήμη τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν, ποὺ πράξαμε.

Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἐπιπρόσθετος λόγος γιὰ μᾶς τοὺς Ὁρθοδόξους, νὰ ἀπορρίψομε ὡς ἀδιανόητη τὴ θεωρία τῆς μετενσαρκώσεως. Μιὰ θεωρία ποὺ διδάσκει πὼς ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ζήσει μιὰ ὀλόκληρη

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν πρώτη σελίδα)

Τὸ μικρὸ περιοδικὸ μας θὰ προσπαθήσῃ, μετὰ τὴν φτωχικὴν του δυνάμειν, νὰ συμβάλῃ στὴ θεολογικὴ ἀλλὰ καὶ στὴ λογικὴ θεώρησιν τοῦ ζητήματος αὐτοῦ γιὰτὶ θεωρεῖ ὅτι ἔχει ἐξελιχθεῖ σὲ **γάγγραινα τῆς Ὁρθοδοξίας**, δεδομένου ὅτι ἡ τακτικὴ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει βραχυκυκλώσει τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ συνεπῶς ἡ ὀρθὴ ἐπίλυσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος τῆς πατρίδος μας θὰ ἐπηρεάσῃ θετικὰ ὄχι μόνο τὴν Ἑλλαδικὴν ἀλλὰ καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Οἰκουμένην.

ζωή ἢ καὶ πολλές ζωές, χωρὶς νὰ διατηρήσῃ ἀπ' αὐτὲς ἐνσυνείδητη μνήμη!

Ἡ μνήμη εἶναι ἡ Ζωὴ ἢ ἡ καταδίκη μας, ἀναλόγως τοῦ τι θυμόμαστε. Ζωή, εἶναι ὅταν θυμόμαστε αὐτὸ ποὺ δὲν πεθαίνει, ποὺ δὲν ἀλλάζει, ποὺ δὲν χάνεται. Καταδίκη εἶναι ἡ μνήμη ὅταν θυμόμαστε μὲ νοσταλγία ἀκόμη καὶ τὰ εὐχάριστα, ποὺ ὡστόσο ἔχουν γίνεи παρελθόν. Γιατί, ἀναμφισβήτητα εἶναι καταδίκη ἓνα εὐχάριστο παρελθόν ὅταν πιά δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ.

Δὲν εἶμαι ἐνάρετος ἄνθρωπος, ὅπως οἱ ἅγιοι Πατέρες μας, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ βιώσω τὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ, ὅπως πχ. τὴν περιγράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, στὴν “Κλίμακά” του. Ὅμως αὐτὸ δὲν μὲ ἐμποδίζει νὰ ἔχω τὴ βεβαιότητα πὼς τὰ μόνα ποὺ ἀξίζει νὰ κατακλύσουν τὴ μνήμη μας εἶναι ὅσα ὑπάρχουν «μετὰ θάνατον». Ὅσο ἡ μνήμη μας θὰ εἶναι ἄδεια ἀπὸ αὐτὰ ποὺ δὲν πεθαίνουν ἀλλὰ ὄντως ὑπάρχουν, τόσο θὰ ὑποφέρουμε ἀπὸ τὸ ἀσίγαστο μαρτύριο τῶν ἀναμνήσεων, ἰδίως ὅταν φθάσουμε στὰ γηρατεία.

Ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀναπαύει, μᾶς ἡρεμεῖ, μᾶς εἰρηνεύει, γιατί ὁ Θεὸς εἶναι ἀναλλοίωτος, ἀδιάστατος, ἄτρεπτος, αἰώνιος, ἀθάνατος. Ὁ Θεὸς δὲν ἀλλάζει, εἶναι «χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» καὶ γιὰ αὐτὸ δὲν ὑπάρχει τίποτε πρὸ χαρμόσυνο ἀπὸ τὴν **κατάργηση τῆς ἀλλαγῆς.**

Ἡ Ἐκκλησία μὲ τὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ μᾶς δίνει τὸ φάρμακο κατὰ τῆς θλίψεως καὶ καταθλίψεως, ποὺ ἔχουν αἰτία τὴν ἄκαρπη μνήμη. Μᾶς λέει καὶ πρέπει νὰ τὸ πάρουμε ἀπόφαση, πὼς εἶναι ματαιότητα ὅλα τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα δὲν οἰκειοποιήθηκε ὁ Θεάνθρωπος Χριστὸς μας.

Ἡ ἀλλοίωση, ἡ ἀλλαγὴ, εἶναι φθορά, γι' αὐτὸ μᾶς τρελαίνει. Οἱ ἀλλαγές δὲν εἶναι οἰκειῆς στὴ φύση μας. Πόθος μας εἶναι ὅ,τι δὲν ἀλλάζει, ὅ,τι δὲν χάνεται, ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν τὸ ξέρουμε καὶ ξετρελαινόμαστε γιὰ τὶς ἀλλαγές χωρὶς νὰ καταλαβαίνουμε ὅτι ἔτσι τρελαινόμαστε!

Ἡ μνήμη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ δικαίωση τῆς ὑπάρξεώς μας, ἡ εἰρήνη τοῦ νοῦ καὶ τῶν λογισμῶν μας, ἡ βαθειὰ χαρά, ποὺ δὲν μᾶς ἀναστατώνει, δὲν μᾶς κάνει χαζοχαρούμενους, ἀλλὰ μᾶς ἀνασταίνει ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνως ἀθεράπευτη κατάθλιψη.

π. Β. Ε. Β.

Ἐκ τῶν ἡμερήσιων Τύπων τοῦ 1940

Ἡ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

«ΓΕΝΕΥΗ, Αὔγουστος- (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ ἑλβετικὸς τύπος ἀναδημοσιεύει τὸ κάτωθι ἐνδιαφέρον ἄρθρον τῆς Μαρσέλ Ὀκλαίρ, σχετικῶς μετὰ τὴν εὐθύνην τῶν Γαλλίδων εἰς τὰ τελευταῖα γεγονότα:

Εχομεν τάχα κι' ἐμεῖς αἱ γυναῖκες ἓνα μέρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν ἥτταν τῆς πατρίδος μας; Ἀσφαλῶς. Ἡ Γαλλία ἐχάθη ἀπὸ τὰ χαϊδεμένα παιδιὰ.

Ὁ ρόλος μας, συνεπῶς, διὰ τὴν ἀποκατάστασιν, εἶνε ἀπέραντος. Καὶ πρέπει ἀπὸ τώρα νὰ ἀποκτήσωμεν συνείδησιν τῶν καθηκόντων μας.

Ἐν πρώτοις τὰ παιδιὰ. Ἐσκεφθήκατε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀνακωχῆς πῶς νὰ τὰ ἀναθρέψετε; Ἐσκεφθήκατε: «Δὲν σημαίνει ἐὰν δὲν ἔχουν βούτυρο οἱ φρυγανιῆς τους, ἀρκεῖ, στὴ δύσκολη αὐτὴ ἐποχὴ νὰ μπορέσω νὰ μορφώσω τὸν χαρακτῆρα τους»; Τὸ πᾶν ἔγκειται στὸν χαρακτῆρα, στὴν αἴσθησιν τῆς τιμῆς, στὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἐργασία, στὴν ὑγιᾶ φιλοδοξία, νὰ νοιώθουμε τὸν ἑαυτὸν μας σωματικῶς καὶ ἠθικῶς, καλλίτερα ἀπὸ χθές.

Εἶδα, ἀπὸ τὸν καιρὸν, πού ἄρχισεν ὁ πόλεμος, μητέρες νὰ προσποιῶνται ὅτι δὲν βλέπουν τὸν γιὸν τους ὅταν ἐνεθυλάκωνε, γιὰ τὰ μικρογλεντάκια του, τὰ χρήματα πού εἶχε λησμονήσῃ αὐτὴ ἀπάνω στὸ τζάκι. Ἀλλὰ τί τρόπος ἀνατροφῆς εἶνε αὐτός; Πῶς θὰ μπορέσῃ αὐτὸ τὸ παιδί νὰ καταλάβῃ τὴν ἔννοιαν τῆς τιμιότητος;

Εἶδα ἀκόμη μιὰ μητέρα νὰ ἐπιτρέπῃ στὸν δεκατριετῆ υἱὸν τῆς νὰ τῆς ἀποκρίνεται μετὰ αὐθάδειαν. Τί εἶδους ἀντίληψιν τῆς πειθαρχίας θὰ ἔχη αὐτὸ τὸ παιδί;

Εἶδα ἀκόμη μιὰ μητέρα νὰ ἐπιβάλλῃ ὡς τιμωρία εἰς τὸ ἀγόρι τῆς νὰ κἀνῃ κάθε μέρα μάθημα ἀριθμητικῆς. Τί ἰδέαν θὰ σχηματίσῃ διὰ τὴν ἐργασίαν αὐτὸ τὸ παιδί; Ἄκουσα ἀκόμη, εἰς οἰκογενειακὸν κύκλον τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, γονεῖς νὰ σχολιάζουσιν μετὰ κακία τὴν ζωὴν τῶν γειτόνων τῶν ἐμπρὸς στὰ παιδιὰ των. Πῶς θ' ἀποκτήσουν συνείδησιν τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς ἀλληλοβοηθείας καὶ τῆς ἀγάπης αὐτὰ τὰ παιδιὰ;

Μητέρες, ἐξετάσατε τὴν συνείδησίν σας καὶ ἐὰν ἀνακαλύψετε ὅτι ἔχετε μερικὰς ἀπὸ τὰς ἀδυναμίαις αὐτέρας, πρέπει νὰ ἀποφασίσετε ἀμέσως νὰ τὰς ξεριζώσετε, καὶ νὰ μεταβάλετε τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὁποῖον σκέπτεσθε. Ἐτσι μόνον θὰ ἐξασφαλίσετε τὴν εὐτυχίαν τῶν παιδιῶν σας. Ἐτσι μόνον θὰ τοὺς μεταδώσετε αὐτὴν τὴν ἱερὰν δύναμιν: τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς. Καὶ νὰ εἴσθε βέβαιαι ὅτι θὰ σᾶς ἀγαποῦν περισσότερο, διότι ὁ σεβασμὸς των θὰ σᾶς εἶνε μεγαλύτερος. Ὅταν ὀδηγῆτε μετὰ χερί σφιβαρὸν τὸ παιδί σας πρὸς τὴν εὐτυχίαν, τότε θὰ εἴσθε καὶ ἡ φίλη του.

(Ἐφημερίδα "ἈΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ", τῆς 17ης Αὐγούστου 1940)

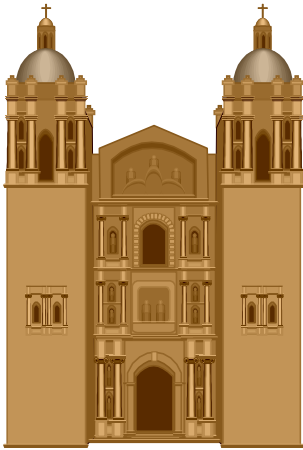

Όπου επικρατεί ή λογική, υπάρχει έλπίδα.

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ!

Η συνεργάτις μας Ν. Β. έντόπισε στους Times καί μās μετέφρασε τὸ κείμενο τοῦ διασήμου δημοσιογράφου Matthew Paris, τὸ ὁποῖο παραθέτουμε στή συνέχεια.

Πρόκειται γιά μιὰ συγκλονιστική κραυγή- ἔκκληση γιά τή διάσωση τῆς λογικῆς ἑνὸς παράλογου κόσμου, πὸ ἐπιδιώκει νὰ ὀδηγήσῃ στή σήψη ἀκόμη καί τὴ Χριστιανική πίστη, τὴ μόνη ἔλπίδα τοῦ κόσμου.

« Ἐφ’ οὗ εἶμαι καὶ ὁ ἴδιος γκεῖ, (λέει ὁ γνωστός στήν πατρίδα του δημοσιογράφος) θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμαι μὲ τὸ μέρος τῆς μερίδας τῶν ἔκμοντερνιστῶν τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας. Ὅμως, ἐνῶ ἡ καρδιά μου εἶναι μαζί τους, τὸ μυαλό μου μοῦ λέει ὅτι δὲν ἔχουν τὴ λογική μὲ τὸ μέρος τους.

Ἡ χριστιανική πίστη ὑποτίθεται ὅτι βασιζέται σὲ μόνιμες ἀλήθειες, ὅπως ἀποκαλύφθηκαν ἀπὸ τὸ Θεὸ μέσω τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν υἱοθετεῖ τις πεποιθήσεις τοῦ καθενὸς γιά νὰ προσαρμόζεται στὸ πνεῦμα τῶν καιρῶν. Ὁ Ἰησοῦς ἦταν κατηγορηματικὸς ὡς πρὸς αὐτό, προτρέποντας τοὺς ὀπαδοὺς του νὰ διαμορφώνουν τὴν προσωπικότητά τους σύμφωνα μὲ τὴν θέληση τοῦ Θεοῦ, κι ὄχι μὲ τὰ ἥθη τῆς κοινωνίας γύρω τους. **Τὸ γεγονὸς ὅτι δίδασκε συγχώρηση γιά τοὺς ἁμαρτωλοὺς, δὲν σημαίνει ὅτι θεωροῦσε καὶ ἀποδεκτὲς τις ἁμαρτίες τους.** Δὲν ἦταν ἄνθρωπος πὸ θὰ παρέβλεπε μία πρόκληση, κι ὅμως δὲν ἀμφισβήτησε ποτὲ τὴ σοφία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σ’ ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ σεξουαλικά ἥθη.

Θὰ ἦταν, λοιπόν, αὐθαιρεσία τὴν ὀπαδῶν του νὰ τὸ κάνουν αὐτὸ τώρα. Ὅπως καὶ ἡ ἀλλαγὴ στὸν περὶ διαζυγίων νόμο, ἡ ἐπιταγὴ γιά περισσότερη ἀνοχή στήν ὁμοφυλοφιλία ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸ φόβο τῆς ἀπομόνωσης (τῆς ἐκκλησίας) ἀπὸ τὴν κοινωνία, τῆς ὁποίας τὰ ἥθη διαρκῶς ἀλλάζουν. **Ὅμως δὲν μπορείς νὰ διαλέγεις ὅ,τι σοῦ ἀρέσει ἀπὸ τὴν ἀποκαλυφθεῖσα ἀλήθεια, ὅσο κι ἂν αὐτὸ ἀκούγεται ξεπερασμένο.** Ἡ ἐκκλησία πρέπει νὰ ἀπλώσει τὰ φτερά της καὶ νὰ πετάξει πάνω ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἀλλιῶς θὰ πνιγεῖ!»

Ὁ φετεινὸς Αὐγουστος καὶ ὁ Αὐγουστος τοῦ 79 μ.Χ.

ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ ΣΟΒΑΡΑ ΣΤΗΝ ...ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΜΑΣ!

Ὁ φετεινὸς Αὐγουστος ἦταν ὁ πιὸ ζεστὸς ποὺ θυμοῦνται οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια. Πολλὰ εἰπώθηκαν καὶ γράφηκαν γιὰ τὶς ἀλλαγές τοῦ κλίματος, γιὰ τὶς ἀνησυχίες ποὺ γεννιοῦνται ἀπ' αὐτὲς τὶς ἀλλαγές καὶ γιὰ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν.

Χτίσαμε προσεκτικὰ τὸν κόσμον μας, πιστέψαμε σοβαρὰ στὴν παντοδυναμία μας καὶ τώρα τὰ μικρὰ ἢ τὰ μεγάλα προβλήματα δὲν μᾶς ἀνησυχοῦν πιά. Σιγὰ-σιγὰ θὰ τὰ λύσουμε...

Ἡ τόση πίστις ὅμως στὸν ἑαυτό μας καὶ στὶς δυνάμεις μας, ἔφερε ἓνα μεγάλο κακόν: Μᾶς ἔκανε νὰ χάσουμε τὴ μνήμη μας.

Τυχαῖα, ψάχνοντας γιὰ κάτι σ' ἓνα βιβλίον, στάθηκα σ' ἓναν ἄλλον Αὐγουστο, πολλὰ χρόνια πρὶν.

Ἦταν ἓνας ἀφύσικα ζεστὸς Αὐγουστος, ἀκριβῶς σὰν τὸ δικόν μας, ποὺ εἶχε γεμίσει ἄσχημα προαισθήματα ὅλο τὸν πολιτισμένο κόσμον.

Κι ἦταν καὶ μιὰ αὐτοκρατορία ἡσυχῆ καὶ ἀσφαλισμένη στὴν παντοδυναμία της, βέβαιη γιὰ τὴν ἀθανασία της.

Κι ἦταν μιὰ πλούσια παραθαλάσσια πόλις, ὅπου ἡ ζωὴ κυλοῦσε ὁμορφῆ καὶ ἀνετη, μιὰ κοινωνία ποὺ πίστευε στὸν ἑαυτό της, στὸν πολιτισμό της, στὶς δυνάμεις της. Μιὰ πόλις, ποὺ διακήρυσσε μὲ ἀμέτρητες ἐπιγραφές ποὺ εἶχαν σκαλιστεῖ στοὺς δρόμους της: *Salve Lucrum!* Χαῖρε κέρδος!

Πολλοὶ σεισμοὶ εἶχαν προειδοποιήσει τὴν πόλις, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶχαν καιρὸ νὰ δώσουν σημασία. Ἦταν σίγουροι γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τὴν δύναμη τοῦ πλοῦτους τους. Τὸ κέρδος καὶ ἡ φροντίδα γιὰ τὴν καλοπέρασή τους δὲν τοὺς ἄφηνε καιρὸ νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ πολλὰ ἄλλα πράγματα.

Ὅταν ἐκεῖνο τὸ ζεστὸ ἀπόγευμα τῆς 24ης Αὐγούστου ἡ κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, ποὺ βρισκόταν κοντὰ στὴν πόλις τους, τινάχτηκε στὸν ἀέρα, οἱ πολῖτες τῆς ὁμορφῆς καὶ πολυάνθρωπης Πομπητίας βρέθηκαν ἀπροετοίμαστοι. Ἐκπληκτοὶ εἶδαν μιὰ στήλη ἀπὸ τέφρα (δηλ. στάχτη, πέτρες καὶ ἐλαφρόπετρες) νὰ τινάζεται στὸν ἀέρα μὲ ταχύτητα 900 μιλίων τὴν ὥρα(!) σπάζοντας τὸ φράγμα τοῦ ἤχου καὶ ἀνεβαίνοντας σὲ ἓνα ὕψος 16 μιλίων, φτάνοντας δηλαδὴ τὴ στρατόσφαιρα, προτοῦ ἓνας νοτιοανατολικὸς ἄνεμος, ποὺ εἶχε ταχύτητα 45 μίλια τὴν ὥρα, ἀρχίσει νὰ τὴ σκορπίζει πάνω στὴ μέχρι τότε ὁμορφῆ πόλις.

Αὐτὴ ἡ τέφρα, μέχρι τὶς 8.00' τὸ βράδυ, εἶχε σκεπάσει τὰ πάντα, ἀλλὰ

δὲν εἶχε ἔρθει ἀκόμη τὸ χειρότερο. Ἡ στάχτη κι ἡ ἑλαφρόπετρα εἶναι ὑλικά ἐλαφρὰ πού δὲν προκαλοῦν μεγάλη καταστροφή.

Μέχρι τὶς 8.00', οἱ ἄνθρωποι νόμισαν ὅτι τὸ χειρότερο εἶχε περάσει καὶ γύριζαν σὰ σπίτια τους νὰ σκάσουν, γιὰ νὰ περισώσουν τὰ ὑπάρχοντά τους.

Τότε ὅμως, μέσα στὸ σκοτάδι, εἶδαν –ὅσοι πρόλαβαν– μιὰ γραμμὴ ἐκτυφλωτικοῦ φωτὸς νὰ ἐξακοντίζεται μὲ τρομαχτικὴ ταχύτητα κατὰ πάνω τους.

Τὸ πυροκλαστικὸ κύμα, ἓνα μείγμα ἀπὸ τοξικὰ ἀέρια καὶ σωματίδια, πού ταξίδευε περίπου μὲ 200 μίλια τὴν ὥρα κι εἶχε θερμοκρασία 300 C, σάρωσε τὴν πόλη, κατακαίγοντας τοίχους 1 μέτρο παχεῖς, σηκώνοντας τοὺς ἀνθρώπους στὸν ἀέρα, ἐκσφενδονίζοντας τὰ ροῦχα τους πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους, μετατρέποντάς τους σὲ ἀπολιθώματα...

Ἡ πλούσια καὶ ὁμορφὴ Πομπηῖα, μαζί μὲ ἄλλες ἑννέα ἐπίσης ὁμορφες πόλεις τῆς πλούσιας Καμπανίας ἐξαφανίσθηκαν. Ἀκόμα καὶ τὸ τοπίο ἄλλαξε, ἀφοῦ ἡ θάλασσα ὑποχώρησε μισὸ μίλι καὶ πολλὰ ποτάμια ἄλλαξαν πορεία. Ἡ θερμικὴ ἐνέργεια πού ἀπελευθερώθηκε ἀπ' αὐτὴ τὴν ἔκρηξη ἰσοδυναμεῖ μὲ 100.000 ἀτομικὲς βόμβες τῆς Χιροσίμα!!!

Ἄν διαβάσει κανεὶς γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, θὰ ἐκπλαγεῖ μὲ τὶς ὁμοιότητες πού ἔχει μὲ τὴ δική μας.

Οἱ ἐπικοινωνίες ἦταν τόσο τέλειες, ὥστε ὁ αὐτοκράτορας Τίτος εἶχε πληροφορηθεῖ ἀπὸ τὶς 4 τὸ ἀπόγευμα ὅτι κάτι φοβερὸ συνέβαινε στὴν Πομπηῖα.

Ἡ ἰσχὺς τῆς Ρώμης δὲν ἦταν μόνον ὁ στρατὸς καὶ τὰ ὅπλα της, ἀλλὰ καὶ ἡ τεχνολογία της.

Πλατεῖες, ναοί, βασιλικές, λουτρά, ὑδραγωγεῖα, συγκέντρωναν τοὺς ἀνθρώπους σὲ πόλεις σχεδὸν τόσο πολυάνθρωπες ὅσο καὶ οἱ δικές μας. Οἱ Ρωμαῖοι εἶχαν σπέρτα, μεγενθυτικὸς φακούς, μαγνήτες, παράθυρα, θερμαινόμενες πισίνες, κεντρικὴ θέρμανση, ντουὺς καὶ τουαλέττες μὲ τρεχούμενο νερό.

Ὁ Ρωμαϊκὸς κόσμος ἔμοιαζε ἐκπληκτικὰ στὴν περηφάνεια, στὴν αὐτοπεποίθηση, στὴν ἀπληστία καὶ στὸν ἀμοραλισμὸ μὲ τὸ δικό μας κόσμο.

Τίποτα ὅμως δὲν μπόρεσε νὰ ἐμποδίσει τὸν ἀφανισμὸ τῆς τότε ὑπερδύναμης. Ἡ κοσμοκράτειρα Ρώμη χάθηκε, κι ἀπ' τὸν πολιτισμὸ καὶ τὴν δύναμή της ἔχουν μείνει μόνο ἐρείπια.

Κι ἐμεῖς, ἀπορροφημένοι ἀπὸ τὴ ζωὴ, τὴ δύναμη καὶ τὸν πολιτισμὸ μας, τὴν ξεχάσαμε. Καὶ ζοῦμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ κάνουμε τὰ ἴδια λάθη. Καὶ δὲν σκεφτόμαστε ὅτι, ἴσως, σὲ χίλια χρόνια, οὔτε ἀπὸ τὸ δικό μας πολιτισμὸ δὲν θ' ἄχει μείνει τίποτε παρὰ ἐρείπια.

Κι οἱ ἄνθρωποι θὰ μᾶς ἔχουν ξεχάσει καὶ δὲν θὰ ἔχουν μάθει τίποτε ἀπὸ τὰ δικά μας λάθη...

N. B.

Η ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΣ

Από τις **4 Νοεμβρίου 2003**, θα λειτουργή η ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ της Ένορίας μας, στην Πνευματική μας Έστία (Μαυρομικάλη 96).

Νεαρά ζευγάρια αλλά και νέοι και νέες σε ηλικία γάμου προσκαλούνται να έγγραφοῦν και να φοιτήσουν σ' αυτήν με σκοπό να αποκτήσουν όσο τὸ δυνατόν περισσότερα ἐφόδια για τὴν ἐγγαμνη ζωή τους.

Τὰ σεμινάρια θὰ γίνονται ΔΩΡΕΑΝ κάθε **Τρίτη 7 - 8 μ.μ.** και θὰ περιλαμβάνουν εἰσήγηση και συζήτηση. Για τὴν καλύτερη μεθόδευσή τους παρακαλοῦμε νὰ ἐγγραφεῖτε.

Πρόγραμμα Σεμιναρίων

- Τρίτη 4 Νοεμβρίου:** Ἁγιασμός - Εἰσήγηση με θέμα: Ἡ Σχολὴ Συζύγων προϋπόθεση τῆς Σχολῆς Γονέων.
- Τρίτη 11 Νοεμβρίου:** Ἡ ψυχικὴ ἰσορροπία τῶν γονέων ὡς βάση τῆς ἀγωγῆς τῶν παιδιῶν.
- Τρίτη 18 Νοεμβρίου:** Τὰ παιδικὰ ψυχικὰ τραύματα τῶν γονέων ὡς ἐμπόδιο για τὴν ἀσκηση τῆς πατρότητος και τῆς μητρότητος.
- Τρίτη 25 Νοεμβρίου:** Εἶναι ἡ μητρότητα ὀλοκλήρωση τῆς γυναίκα; Μῦθος και πραγματικότητα.
- Τρίτη 2 Δεκεμβρίου:** Ἡ ἀτεκνία. Εὐλογία ἢ κατάρα;
- Τρίτη 9 Δεκεμβρίου:** Ἡ ἀτεκνία τῶν συζύγων ὡς θεολογικὴ ἀπάντηση για τὴ σωστὴ θεώρηση τῶν σαρκικῶν σχέσεων μέσα στο γάμο.
- Τρίτη 16 Δεκεμβρίου:** Ἐξάρτηση τῆς γυναίκα ἀπὸ τὴ μητρότητα. Προβλήματα και λύσεις.
- Τρίτη 23 Δεκεμβρίου:** Ἐξαρτήσεις- Ἀνεξαρτησία - Ἀσυναρτησία- Ἐλευθερία.
- Τρίτη 13 Ἰανουαρίου:** Κάπνισμα - Ποτὸ - Ναρκωτικά: Ὑπάρχει οὐσιώδης διαφορά μεταξύ τῶν εἰδῶν ἐξαρτήσεως;
- Τρίτη 20 Ἰανουαρίου:** Ὅρατὲς (=ὕλικὲς) και ἀόρατες (=ψυχικὲς) ἐξαρτήσεις τοῦ ἀνθρώπου. Ὅδοιπορικὸ στην ἐξερεύνηση τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.
- Τρίτη 27 Ἰανουαρίου:** Οἱ γονεῖς ὡς ἀφεντικὰ τῶν παιδιῶν - Νηπιακὴ ἡλικία.
- Τρίτη 3 Φεβρουαρίου:** Οἱ γονεῖς ὡς γονεῖς τῶν παιδιῶν - Ἐφηβικὴ ἡλικία.
- Τρίτη 10 Φεβρουαρίου:** Οἱ γονεῖς ὡς φίλοι τῶν παιδιῶν τους - Ὑπόλοιπη ζωή.
- Τρίτη 17 Φεβρουαρίου:** Ὅδηγὸς συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν. Ἐνα κενὸ σπῆ

- βιβλιογραφία της παιδαγωγικής.
- Τρίτη 2 Μαρτίου:** Παλινδρομήσεις στις άποψεις της Παιδαγωγικής. Ἡ δήλωση μετανοίας τοῦ Δρ. Σπόκ.
- Τρίτη 9 Μαρτίου:** Σχόλιο σὴν ἄποψη: «Αὐτὰ ποὺ δὲν χάρηκα ἐγὼ, θέλω νὰ τὰ χαρῆ τὸ παιδί μου».
- Τρίτη 16 Μαρτίου:** Τὰ δύο ἄκρα: Ἡ ἀσυδοσία ἢ καταδυναστευση τοῦ παιδιοῦ.
- Τρίτη 23 Μαρτίου:** Τὸ πρόβλημα τῶν παιδιῶν ποὺ δὲν ἔχουν ἀξιοσέβαστους γονεῖς.
- Τρίτη 30 Μαρτίου:** Ἡ ἀνασφάλεια τῶν παιδιῶν λόγω τῆς ἀνεπαρκείας τῶν γονέων τους καὶ ἡ προσκόλληση καὶ οἱ ἐξαρτήσεις ποὺ δημιουργοῦνται ἐξ αἰτίας τῆς.
- Τρίτη 20 Ἀπριλίου:** Ἡ ἐγωκεντρικὴ ἀνατροφή ἑνὸς παιδιοῦ, ἐμπόδιο σὴν ἐνταξί του σὺν τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον καὶ σὴν ὀμαδικὴ συνεργασία.
- Τρίτη 27 Ἀπριλίου:** Ἡ αὐτάρκεια τοῦ παιδιοῦ μέσα σὲ μιὰ οἰκογένεια ποὺ τοῦ παρέχει πληρότητα μπορεῖ νὰ τὸ κἀν ἀντικοινωνικό;
- Τρίτη 4 Μαΐου:** Σχόλιο σὴν Ἀγγλικὴ παροιμία: «Τὰ παιδιά πρέπει νὰ βλέπονται καὶ νὰ μὴν ἀκούγονται».
- Τρίτη 11 Μαΐου:** Ἡ ἄποψη τοῦ νὰ ἔχουν τὰ παιδιά γνώμη γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα τῶν γονέων.
- Τρίτη 18 Μαΐου:** Ὁ φόβος τῶν γονέων γιὰ τὸ πῶς θὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰ παιδιά τους ὡς αἰτία τῆς γενικῆς ἀμνηστεύσεως τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς τῶν παιδιῶν.
- Τρίτη 25 Μαΐου:** Καταληκτικὴ Σύναξη - Ἀνακεφαλαίωση τῶν θεμάτων τῆς περιόδου - Συμπεράσματα.

Ὅλες οἱ Ὀμιλίες - Εἰσηγήσεις θὰ γίνουν ἀπὸ τὸν π. Βασίλειο Βολουδάκη, μὲ τὴ συμμετοχὴ σὺν συζητήσεις εἰδικοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιτελείου.

ΟΙ ΕΞΑΡΤΗΣΕΙΣ : 'Αποτέλεσμα τῆς μαλθακότητος καὶ τῆς ἀνοχῆς

Τὸν τελευταῖο καιρὸ πληθαίνουν ἀνησυχητικὰ τὰ κρούσματα ναρκωμανῶν στὴν περιοχή μας, ἰδιαίτερα πάνω ἀπὸ τὴν ἀποθήκη τοῦ Ναοῦ μας (ἀπ' ὅπου καὶ ἡ φωτογραφία στὸ τέλος τοῦ ἄρθρου μας) καὶ στὸ πάρκο πίσω ἀπὸ τὸ Ναό, ὅπου ὁ περαστικὸς συναντᾷ ἑκατοντάδες(!) σύριγγες, πολλὲς φορές καὶ καρφωμένες στὰ δένδρα.

Οἱ χρήστες ναρκωτικῶν οὐσιῶν δὲν φαίνεται νὰ αἰσθάνονται τὴν παραμικρὴ ντροπὴ οὔτε τὴν ἀνάγκη νὰ κρυφτοῦν. Αὐτὸ δείχνει, ὅτι δὲν διατρέχουν κανέναν κίνδυνο καὶ ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ φοβοῦνται ὀτιδήποτε ἢ ὀποιοδήποτε. Νά, τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀπεριόριστης ἀνοχῆς μιᾶς ὀλόκληρης κοινωνίας!

Συζητῶντας τὸ πρόβλημα αὐτὸ μὲ κάποιο ἀρμόδιο ὄργανο ἀσφαλείας ἔλαβα τὴν ἀπάντηση: «Καὶ τί κάνετε ἐσεῖς, ἡ Ἐκκλησία, γιὰ αὐτὰ τὰ παιδιά»; Τοὺς ἐξήγησα, ὅτι σ' αὐτὴ τὴν φάση τὸ μόνο ποὺ μπορούμε νὰ κάνουμε, εἶναι προσευχή. Γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα πρέπει νὰ προηγηθῆ ἀποτοξίνωση, ὥστε νὰ ξεπεραστῆ τὸ πρῶτο ὀδυνηρὸ στάδιο τοῦ συνδρόμου στέρησης, δηλαδὴ οἱ σωματικὲς συνέπειες τῆς στέρησης, ὥστε νὰ εἶναι ὁ ναρκωμανὴς σὲ θέση νὰ ἀκούει, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία θεραπεύει μὲ τὸν λόγο καὶ ἀπευθύνεται σὲ ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν τὰ λογικὰ τους καὶ θέλουν νὰ ἀκούνε, ὄχι σὲ ἀνθρώπους ναρκωμένους, κοιμισμένους, ποὺ ἔχουν ὡς μοναδικὸ μέλημα νὰ ἀποφεύγουν τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἔνστασή τους ἦταν, ὅτι σὲ περίπτωσι συλλήψεως τῶν χρηστῶν ἡ Εἰσαγγελία τοὺς ἀφήνει ἐλεύθερους μὲ τὸ ἐπιχείρημα, ὅτι δὲν μποροῦν νὰ στεροῦνται τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν προσωπικῶν δικαιωμάτων τους.

Τὶ ἐλευθερίες καὶ δικαιώματα εἶναι, ὅμως, αὐτά, ποὺ στεροῦν ἀπὸ τὸν ὑγιῆ πολίτη κάθε δυνατότητα ἀναψυχῆς στὰ πάρκα τῆς πρωτεύουσας; Ζητᾶμε δηλαδὴ περισσότερο πράσινο γιὰ νὰ ἔχουμε περισσότερους χώρους γιὰ τὴν φιλοξενία ναρκωμανῶν;

Κάπως ἀναστρέφονται τὰ πράγματα. Ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία περιμένουμε τὴν ἀστυνόμευση καὶ ἀπὸ τὸ κράτος τὴν ἀπονομὴ χάριτος! Μὲ αὐτὲς τίς προϋποθέσεις οὔτε συνεργασία οὔτε ἀποτελέσματα δὲν μπορούμε νὰ περιμένουμε. Ἄρα θὰ σηκώσουμε τὰ χέρια;

Ὅχι! Ὁ δικός μας ρόλος εἶναι νὰ προλάβουμε τέτοιες καταστάσεις καὶ σ' αὐτὸν τὸν ἀγῶνα καλούμαστε ὅλοι. Γιὰ νὰ ὑπάρξει ἐλπίδα ἀλλαγῆς πρέπει ἐμεῖς ὅπωςδήποτε νὰ ἀλλάξουμε.

Διότι -κακὰ τὰ ψέμματα- ἔχουμε γίνει μαλθακοὶ καὶ τὰ παιδιὰ μας “βουτυρόπαιδα”. Λέμε ὅτι τρέχουμε γιὰ τὶς ὑποχρεώσεις μας, ἐνῶ οὐσιαστικὰ πρόκειται γιὰ μιὰ ἀνεξέλεγκτη πολυπραγμοσύνη, ἡ ὁποία ἔχει τὸν σκοπὸ νὰ μᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς μας. Καὶ γινόμενοι ἐκτὸς ἑαυτῶν στερούμαστε τῆς χαρᾶς καὶ προσπαθοῦμε νὰ ἀναπληρώσουμε αὐτὴν τὴν ἔλλειψη μὲ τὶς λεγόμενες μικρὲς χαρὲς τῆς ζωῆς: τὴν ξάπλα, τὸ φαγητό, τὸ ποτό, τὸ τσιγαράκι, τὴν τηλεόραση, τὰ χόμπυ, τὸ sex, τὰ ντυσίματα, τὰ καλλυντικά.

Αὐτὰ τὰ ὑποκατάστατα τῆς χαμένης χαρᾶς μᾶς γίνονται ἀπαραίτητα, τὰ θεωροῦμε πλέον βιοτικὲς ἀνάγκες. Νὰ ἡ ἐξάρτησή!

Καὶ στὰ παιδιὰ μας, τὰ ὁποῖα ὑπερφορτώνουμε μὲ διάφορες εὐθύνες, ἐπιτρέπουμε τέτοιες μικρὲς χαρὲς, γιὰ νὰ μὴν ἀναστενάξουν κάτω ἀπὸ τὸν ζυγὸ τῶν ἀτόπων καὶ ἀκαίρων εὐθυνῶν.

Γιὰ τὴν διόρθωσή μας μᾶς λείπουν οἱ ἀφορμές. Μᾶς τὶς στερεῖ ὁ “πολιτισμὸς” μας. Ἔχουμε μάθει νὰ ἀναζητᾶμε συνεχῶς τὶς εὐκολίες, τὶς ὁποῖες μᾶς προσφέρει αὐτὸς ὁ πολιτισμὸς καὶ ξεχνᾶμε ὅτι, ὅσο περισσότερος κόπος ἀπαιτεῖται γιὰ τὸ ἓνα ἢ τὸ ἄλλο, τόσο μεγαλύτερη ἰκανοποίηση καὶ χαρὰ αἰσθανόμαστε καὶ ὅσο εὐκολότερο γίνεται κάτι, τόσο ἀδιάφορος μᾶς ἀφήνει καὶ τόσο πιὸ ἀχρωμο γίνεται, μὲ ἀποτέλεσμα ὅλα νὰ τὰ βρίσκουμε ἔτοιμα, τίποτα νὰ μὴν χαιρόμαστε καὶ κάθε αὐτάρκεια νὰ πάει χαμένη; Ἐτοιμο φαγητό, πλύσιμο πιάτων μὲ τὸ πλυντήριο πιάτων, κάθε μετακίνηση μὲ τὸ αὐτοκίνητο, κάθε ἀνέβασμα μὲ τὸν ἀνελκυστήρα, ἄλλοι νὰ μᾶς καθαρίσουν τὰ σπίτια, ἄλλοι νὰ μεγαλώνουν τὰ παιδιὰ μας, ἄλλοι νὰ μᾶς κάνουν κάθε χειρωνακτικὴ δουλειά, ὥστε ἐμεῖς νὰ ἀσχολούμαστε μὲ τὰ ἀνώτερα καὶ νὰ χάσουμε τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ζωὴ μας!

Ὁ λεγόμενος πολιτισμὸς μᾶς παρέχει χωρὶς νὰ κοπιᾶζουμε θεαματικὰ πράγματα: Ὅλες τὶς ἀπαραίτητες βιταμίνες μὲ ἓνα χάπι, φῶς καὶ θέρμανση μὲ ἓνα πάτημα κάποιου διακόπτη, ἀνὰ πάσα στιγμή ἔτοιμο φαγητὸ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ καταψύκτη καὶ τοῦ φούρνου μικροκυμάτων.

Ἄλλὰ ποῦ εἶναι ὁ κόπος μας, ἡ ἐπιμέλειά μας, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ χαρὰ μας;

Τὸ πόσο σκάρτοι ἔχουμε γίνει, τὸ διαπιστώνουμε μόλις ἡ μεγάλη μάννα καὶ τροφός μας, ἡ ΔΕΗ, παθαίνει κάτι, ὅπως αὐτὸ τὸ καλοκαίρι στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη καὶ Ἀμερικὴ. Τίποτα δὲν λειτουργεῖ σ' αὐτὴν τὴν περίπτωση.

Ἐπείγει νὰ ἀλλάξουμε, πρέπει νὰ ἀναζητᾶμε τὸν κόπο γιὰ νὰ θεραπεύσουμε τὰ ἀσθενικά μας σώματα καὶ τὶς ψυχές μας. Νὰ ψηθοῦμε. Γι' αὐτὸ ὑπάρχει καὶ στὴν Ἐκκλησία ἡ Ἀσκήση, γιὰ νὰ μπορούμε νὰ σταθοῦμε στὰ πόδια μας καὶ νὰ μὴν ἔχουμε ἀνάγκη συνεχῶς νὰ κρατιώμαστε ἀπὸ κάποια φούστα, νὰ μὴν μᾶς

πηγαίνει ο άνεμος, όπου πνέει.

Βέβαια, δεν είμαστε όλοι ναρκωμανείς με την στενή έννοια, αλλά σχεδόν όλοι είμαστε εξαρτημένοι. Η διαφορά έγκειται στην “ουσία”, από την οποία εξαρτάται κανείς, αλλά όχι στην ουσία του προβλήματος. Όσο πιο αδύνατος είναι ο άνθρωπος, τόσο πιο ισχυρή ουσία ψάχνει να βρει για να μπορέσει να ξεχαστεί.

Άρα είναι επόμενο, με την αύξηση της αδυναμίας και της εξάρτησης να αυξάνεται

και ο αριθμός των ναρκωμανών.

Μία είναι η λύση: Να αλλάξουμε ζωή. Μόνο τότε υπάρχει ελπίδα για να απαλλαγούν οι απόγονοί μας από τη μάστιγα των ναρκωτικών.

Διάκονος π. Γεώργιος Χάας

Όταν το Πανεπιστήμιο γίνεται ξέφραγο άμπέλι

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΜΕ... ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ!

« Άγαπητή “ Ένοριακή Εύλογία”

Είμαι πρωτοετής φοιτήτρια στο τμήμα Νοσηλευτικής (ΑΕΙ) του Πανεπιστημίου Αθηνών. Στο πρώτο εξάμηνο διδάσκεται υποχρεωτικά το μάθημα της κοινωνιολογίας. Το διδάσκει ο καθηγητής κ. Δ. Μ. και μās δίδαξε το βιβλίο “Πρόσκληση στην Κοινωνιολογία” του Πήτερ Λ. Μπέργκερ, καθαρά κοινωνιολογικό βιβλίο.

Ο τρόπος που δίδασκε ήταν ευχάριστος. Βέβαια απολυτοποιοῦσε και υπερτόνιζε την αξία της κοινωνιολογίας λέγοντας ότι ὅποιος δεν την χρησιμοποιεί σήμερα είναι πολύ πίσω. Δεν έπαιρνε φανερά στάση έναντιον της ἐκκλησίας, αν και χρησιμοποιοῦσε πολλὰ παραδείγματα για να εἰρωνευτεί.

Στο δεύτερο εξάμηνο ὁ ἴδιος καθηγητής διδάσκει το μάθημα ἐπιλογῆς Κοινωνιολογία τῆς Ὑγείας. Ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή δήλωσε ὅτι θὰ ἀσχοληθοῦμε με τὶς “ἐναλλακτικὲς θεραπείες”.

Φέτος διαλέξαμε τὸ μάθημα 22 ἄτομα ἀπὸ τὰ 170. Στὸ πρώτο μάθημα μās ἔδειξε τὴν ξένη ταινία “Καλημέρα Ζωή” καὶ συζητήσαμε τὸ ἀπρόσωπο τῶν γιατρῶν καὶ τὴν ὁμότητα με τὴν ὁποία συμπεριφέρονται στοὺς ἀσθενεῖς.

Μέσα σέ ὅλα τὰ μαθήματα ἄφηνε νύξεις ὅτι μὲ τὸ διαλογισμὸ μπορεῖ νὰ πέσει ἢ πίεση τοῦ ὑπερτασικοῦ, νὰ ὑποχωρήσει ὁ καρκῖνος, ἢ κατάθλιψη καὶ νὰ βελτιωθοῦν οἱ διαπροσωπικές μας σχέσεις.

Ἄφου λοιπόν, σέ ὅλο τὸ διάστημα μᾶς ἔκανε συνεχῶς νύξεις γιὰ τὴν ἀξία τοῦ διαλογισμοῦ, μᾶς ἀνέφερε καὶ μιὰ προσωπική του ἐμπειρία: Ὑπνωτίστηκε καὶ μεταφέρθηκε σὲ μιὰ μάχη στὴ Γαλλία κατὰ τὸν Μεσαίωνα, ἔλεγε ὀνόματα στρατηγῶν καὶ τοποθεσίες. Ὅταν ζύπνησε καὶ τοῦ εἶπαν τί ἔλεγε, δήλωσε ὅτι ποτὲ δὲν εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸ περιστατικὸ καὶ παραξενεύτηκε.

Στὸ τελευταῖο μάθημα (19-5-03) μᾶς ἔφερε ἕναν «σπουδαῖο» τύπο μὲ πολλές σπουδές, μεταπτυχιακὰ καὶ διδακτορικά. Τὸν ἔφερε νὰ μᾶς μιλήσει γιὰ τὸν ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟ ἀλλὰ ὄχι ὡς θρησκεία ἀλλὰ ὡς μιὰ ἐπιστημονικὴ διαδικασία(!) ἢ ὁποῖα, ὅπως μᾶς εἶπε, ἀποδεικνύεται μὲ πολλές ἔρευνες πού ἔχουν δημοσιευθεῖ, σὲ ἔγκυρα ἐπιστημονικὰ ἰατρικὰ περιοδικὰ. Ὅσο τὸν παρουσίαζε ὁ κ. Μ. ἐμεῖς νομίζαμε ὅτι τὸν “πῆρε ὁ ὕπνος” ἀλλὰ αὐτὸς ἔκανε διαλογισμὸ γιὰ νὰ συγκεντρωθεῖ. Ξεκίνησε τὴν ὁμιλία του ὀρίζοντας τὴν ἔννοια τῆς συνειδητότητας καὶ τῆς πρόληψης. «Ὁ διαλογισμὸς εἶναι μιὰ νοητικὴ διαδικασία τελείως φυσιολογικὴ πού ὁ ὀργανισμὸς μπαίνει μόνος του χωρὶς πίεση».

Μᾶς εἶπε πὼς «ἀπὸ ὅποιον δρόμο καὶ νὰ ξεκινήσει κανεὶς, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἰνδία - Διαλογισμὸς, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα - Προσευχή, φθάνει στὸ ἐνοποιημένο πεδίο, μόνο πού ὁ δρόμος τοῦ διαλογισμοῦ εἶναι ΠΙΟ ΕΥΚΟΛΟΣ καὶ ΠΙΟ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Στὶς ἐρωτήσεις καὶ ἀντιδράσεις τῶν παιδιῶν προέταξε τὴν εἰρωνία του τονίζοντας ὅτι τὸ περιβάλλον μας ἔχει κάνει πλύση ἐγκεφάλου(!)

Ὑστερόγραφο: Ὁ κ. Μ. παράλληλα ἐργάζεται σὲ ἕνα Κέντρο Ψυχικῆς Ὑγείας τῆς Σχολῆς μας καὶ φυσικὰ “καθοδηγεῖ” ἀνάλογα καὶ τοὺς ἀσθενεῖς.

Ε. Σ.
Φοιτήτρια»

Σημ. Σύνταξης: Καὶ μὴ χειρότερα!

**Πανενοριακὸ προσκλητήριο γιὰ τὴ δεύτερη αἰμοδοσία τῆς
χρονιαῖς στὶς
23 Νοεμβρίου 2003**

Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ μὴ λησμονήσετε τὴ γραπτὴ σας αἴτηση καὶ νὰ δώσετε τὸ παρὸν καὶ στὴ δεύτερη αἰμοδοσία τῆς Ἐνορίας μας τὴν Κυριακὴ 23 Νοεμβρίου, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία.

Παραδόσεις τοῦ κόσμου καὶ Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας

ΠΕΡΙΜΕΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ...ΣΠΙΤΙ

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ καλοκαιριοῦ βρεθήκαμε σὲ κάποιο νησι τῆς πατρίδος μας. Ἐκεῖ ἀκούσαμε γιὰ μιὰ τοπικὴ παράδοση ποὺ μᾶς προκάλεσε ἐντύπωση.

Συγκεκριμένα, εἶναι καθιερωμένο σὲ ὅλο τὸ νησι καὶ τηρεῖται ἀπὸ ὅλους τοὺς γονεῖς, νὰ ἐξασφαλίζουν στὶς θυγατέρες τους οἰκία πρὸ τοῦ γάμου. Ἀκόμη καὶ οἰκογένειες ποὺ δὲν ἔχουν οἰκονομικὴ ἄνεση, εἶναι «ἐξαναγκασμένες» νὰ τηρήσουν αὐτὸν τὸν ἄγραφο νόμο, καὶ “κάτι” νὰ ἐτοιμάσουν γιὰ τὴν κόρη ποὺ πρόκειται νὰ παντρευτεῖ. Ἐν ἀνάγκη θὰ καθυστερήσει ὁ γάμος γιὰ νὰ ἐτοιμαστεῖ τὸ σπίτι.

Εἴμαστε αὐτήκοοι μάρτυρες ὅταν μία κοπέλα ἐξηγοῦσε γιὰτὶ καθυστερεῖ τὸν γάμος της:

-Διότι, ἔλεγε, πρέπει οἱ γονεῖς μου νὰ φύγουν ἀπὸ τὸ σπίτι ποὺ μένουν, νὰ τὸ ἀνακαινίσουν, ὥστε νὰ γίνει ὅπως τὸ θέλω καὶ μετὰ ἀμέσως θὰ παντρευτῶ.

Ἄπ' ὅτι μάθαμε σὲ πολὺ σπάνιες περιπτώσεις ποὺ οἱ γονεῖς βρίσκονται σὲ οἰκονομικὴ ἀδυναμία νὰ «ἐκπληρώσουν τὸ χρέος τους» μπορεῖ τὸ νιόπαντρο ζευγάρι νὰ ξεπέσει στὴν εὕρεση οἰκίας μὲ ἐνοίκιο.

Καὶ διερωτᾶται κανεῖς:

Πῶς ἀνέχονται οἱ μελλοντοῦμοι νὰ ξεσπιτώνονται οἱ γονεῖς τους, πολλὲς φορὲς μάλιστα ἀπὸ τὰ σπίτια ποὺ ἔζησαν μιὰ ὀλόκληρη ζωὴ; Ἔτσι τιμοῦν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα τους; Ἡ κοπέλλα αἰσθάνεται σίγουρη ὅτι ὁ ἄνδρας της τὴν παντρεύεται γιὰ ἐκείνη καὶ ὄχι γιὰ τὸ σπίτι ἢ καὶ γιὰ τὸ σπίτι; Ἡ καὶ τὰ δύο μαζί ἐξίσου; Καὶ πῶς ἦταν τὸ κριτήριό τῆς ἐπιλογῆς του; Τὸ πόσο καλὴ εἶναι ἡ γυναίκα ποὺ θὰ παντρευτεῖ ἢ πόσο βολικὸ τὸ σπίτι ποὺ θὰ πάρει;

Οἱ γονεῖς, πάλι, ποὺ εἶναι τόσο ὑπάκουοι στὴν τοπικὴ αὐτὴ παράδοση, γιὰτὶ συμβιβάζονται μὲ αὐτὴ τὴν νοοτροπία; Μήπως σκεπτόμενοι τὸ πῶς θὰ σχολιαστοῦν ἀπὸ τὸν περίγυρο;

Μετὰ ἀπ' ὅλα αὐτὰ ἐπιτρέψτε μου ἕναν προβληματισμό:

-Αὐτὴν τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν προσήλωση, ποὺ δείχνουν πρὸς τὶς τοπικὲς τους συνήθειες οἱ ἄνθρωποι διαφόρων περιοχῶν, τὴ δείχνουμε ἐμεῖς οἱ πιστοὶ πρὸς τὶς Παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας; Ἐχουμε παρόμοια ἐμμονὴ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τους, ὅπως μᾶς προτρέπει καὶ τὸ ἀγιογραφικὸ χωρίο: «**Στήκετε, καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν**» (β' Θεσ. 2,15);

(*Συνέχεια παραπλεύρως*)

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Η ΣΧΟΛΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΜΑΣ ΑΡΧΙΖΕΙ. Ο Πρωτοψάλτης του Ναού μας κ. Παναγιώτης Μαρούλης, καθηγητής Βυζαντινής Μουσικής, παραδίδει δωρεάν μαθήματα Βυζαντινής Μουσικής σε άρχαριους και προχωρημένους.

Τα μαθήματα γίνονται κάθε Δευτέρα ώρα 5⁰⁰ μ.μ. στο Ώδειο “Μουσικοί Όριζοντες”, οδός Αραχώβης 39 και Ζωοδ. Πηγής. Έναρξη μαθημάτων:

Δευτέρα 6 Οκτωβρίου.

Πληροφορίες: 6944.55.69.01

* Στη Ρουμανική γλώσσα θα τελεστούν Θ. Λειτουργίες, στις 12 και 26 του Οκτωβρίου, στο παρεκκλήσιό μας του Άγ. Νεκταρίου, για τους έν Άθναις Ρουμάνους Όρθοδόξους. Ο Όρθρος θα άρχισή στις 9 τὸ πρωί και ἡ Θ. Λειτουργία θα περατωθῆ στις 11³⁰ π.μ.

* ΑΓΡΥΠΙΝΙΑ με Θ. Λειτουργία του Άγ. Ιακώβου του Άδελφοθέου θα τελεσθῆ στην έορτή του, 22 Οκτωβρίου,

άπο τις 9 τὸ βράδυ έως τις 1¹⁵ τὸ πρωί, στο παρεκκλήσιό μας του Άγ. Νεκταρίου.

* Η Έορτή τῆς Άγ. Σκέπης τῆς Θεοτόκου, στις 28 Οκτωβρίου συνδυάζεται με τὴν Έθνική έορτή και τελεῖται με πανηγυρικό τρόπο σε ὅλους τούς Ί. Ναούς τῆς πατρίδος μας. Ίδιαπέρως, ὅμως, στο Ναό μας ἡ ἡμέρα λαμπρύνεται και με τὸν έορτασμό τῶν Τεσσάρων Νεομαρτύρων Άγγελῆ, Μανουήλ, Γεωργίου και Νικολάου, οἱ ὁποῖοι έμαρτύρησαν στο Ρέθυμνο τῆς Κρήτης σφαγιασθέντες άπο τούς Τούρκους. Η ιερά πανήγυρις τῶν άνωτέρω Νεομαρτύρων έχει καθιερωθεῖ στον Ναό μας πριν άπο 50 χρόνια άπο τὸν άείμνηστο π. Έμμ. Βολουδάκη, ὁ ὁποῖος και έφρόντισε να δωρηθῆ στην Έκκλησία μας τεμάχιο τῶν ιερῶν τούς λειψάνων, τὸ ὁποῖο φυλάσσεται ὡς κειμήλιο και παρατίθεται εἰς προσκύνησιν τῶν πιστῶν κατά τὸν Έσπερινὸ και τὴ Θ. Λειτουργία τῆς έορτῆς τούς.

Για παράδειγμα, ἡ Έκκλησία μᾶς διδάσκει να νηστεύουμε κάθε Τετάρτη και Παρασκευή καθώς και σε ὀρισμένες περιόδους (Μ. Τεσσαρακοστή, Σαρακοστή Χριστουγέννων κλπ.) Κι' ὅμως, πολλοὶ έπιμένουν ὅτι ἡ νηστεία δὲν εἶναι άπαραίτητη και άναγκαία, ὅτι ἄλλα εἶναι τὰ σοβαρά πὸν πρέπει να προσέξει ὁ πιστὸς κλπ.

Τελικά άποδεικνύεται ὅτι έχουμε μεγαλύτερη εύκολία να ακολουθοῦμε αὐτὰ πὸν θέλει ὁ κόσμος παρά να τηροῦμε αὐτὰ πὸν ὀρίζει ὁ Θεός. Ἄς σκεφθοῦμε, ὅμως, ὅτι ὅποιος έγκαταλείψει τῆς παραδόσεις του κόσμου και ακολουθήσει τῆς παραδόσεις τῆς Έκκλησίας και του Θεοῦ, «έκατονταπλασίονα λήφεται και ζὼν ἁίῶνιον κληρονομήσει». (Ματθ. 19,29).

π. Πασχάλης Γρίβας

* Στις **2 Νοεμβρίου** επαναρχίζει ἡ Κυριακάτικη δευτέρα Θ. Λειτουργία σὴν ἑνορία μας. Ἡ Λειτουργία αὐτὴ θὰ τελεῖται στὸ παρεκκλήσιο μας τοῦ ἁγίου Νεκταρίου μὲ Ὅρθρο, ὁ ὁποῖος θὰ ἀρχίζη στὶς **8^{30'}** π.μ. Ἡ Θ. Λειτουργία θὰ ὁλοκληρώνεται περίπου στὶς **11^{30'}** π.μ.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι μερικοὶ ἐπιπῆδειοι, ἐκμεταλλεζόμενοι τὸ γεγονός τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Ναοῦ μας, περιέρχονται τὰ σπῖτια τῆς ἑνορίας μας καὶ ζητοῦν χρήματα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὡς ἀπεσταλμένοι τάχα τῶν Ἱερέων τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πρέπει νὰ γνωρίζετε ὅτι ὁ Ναός μας δὲν ἔχει ἐξουσιοδοτήσει κανέναν γιὰ εἴσπραξη δωρεῶν ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ καὶ συνεπῶς θὰ πρόκειται γιὰ κοινούς ἐξαπατητές, τοὺς ὁποῖους πρέπει καὶ νὰ ἀποφεύγετε καὶ νὰ τοὺς καταγγέλλετε.

Ἡ ἑνορία ὡς ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

 Ομιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε σὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται σὴν ἑνορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωτῆ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς **11^{30'}** ἕως τὶς **1^{30'}** τὸ μεσημέρι, σὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (ὁδὸς Μαυρομικάλῃ 96), μὲ θέμα **«Ψυχικὴ ἰσορροπία καὶ πνευματικὴ ζωή»**.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

* Κάθε **ΤΡΙΤΗ** (Μαυρομικάλῃ 96): **6.⁰⁰ - 7.⁰⁰** μ.μ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑ-

ΘΗΜΑΤΑ, μὲ θέμα **«Τὸ βιβλίον τοῦ ΤΩΒΙΤ ὡς καθρέπτης τοῦ Ὁρθοδόξου ἥθους»**.

Ἡ ἀνάπτυξη γίνεται παράλληλα μὲ συζήτηση.

Ἑπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίες ἔχουν γενικὸ θέμα: **«Μελετῶντας τὶς ὁδηγίες τῆς Ἁγίας Γραφῆς»**.

Ἑπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μύαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ἰ. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλεφῶνο:2103612449 - Fax: 2103627037

Ἑπεύθυνος Συντάξεως:
π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ **“ΥΠΑΚΟΗ”**

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ